

det kan lykkes ved dette Forslag at faa denne Kløst en Del udjævnet. Jeg sigter herved til den Strid, der, navnlig efter at vi have hørt den højtærede Finansminister udtale sig om Sagen, har været om, hvad der skulde tages med og hvad ikke i Beregningen af Pensionen. Det er navnlig Brødpengene, der have spillet en ikke ringe Rolle. Nu forekommer det mig forunderligt, at Officerer, selv værnepligtige Officerer, ikke faa Brødpenge, men fast Løn, medens ældre og veltjente Underofficerer skulde have Brødpenge. Hvad var naturligere eller rimeligere, end at de i Lighed med Officererne fik deres Løn og saa vare fri for at faa Brød udleveret? Jeg tror, at det er et af de Forhold, som man fra vedkommende Underofficerers Side vilde sætte overordentlig stor Pris paa at faa ordnet, og at det vilde være en Lettelse for Beregningen, f. Eks. med Hensyn til dette Forslag. Hvorfor skal man ikke medregne disse Ting, hvad enten det er Naturalier eller andet, til deres Pension i Lighed med, hvad de andre faa? Det er tilstrækkelig oplyst af de foregaaende Talere, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Reis), at sammenligner man Underofficerernes Lønningslov med en hvilken som helst anden Lønningslov for Bestillingsmænd, er disse Løn større end Underofficerernes. Jeg vil dermed ikke sige, at de andres Lønninger ere for store, men jeg tror, at man maa komme til det Resultat, at Underofficerernes Lønninger ere for smaa i Forhold til det Arbejde, der fordres af dem. Vi kunne vel alle blive enige om, at det er dem, som skulde lægge den egentlige Grundbold for vore Sønners Uddannelse til Fædrelandsforsvarere, og det maa derfor være vor Opgave at faa dem stillede paa en saadan Maade, at vi kunne have en virkelig dygtig og intelligent Underofficersstand. Det vil efter min Mening have Betydning til alle Sider, og jeg vil derfor altid være med til at sørge for, at de kunne faa deres Ret i Sammenligning med de andre Bestillingsmænd, som de nærmest kunne stilles sammen med. Saa vidt jeg hørte, nævnedes den ærede Ordfører, at en Stabssergent's Lønning kun var 1630 Kr. Jeg har der faaet et lidt højere Tal, men vil ikke strides derom, da det hele kun drejer sig om en Enes Kroner; men sammenligner man Underofficerernes Lønningsforhold med f. Eks. 4de Lønningsklasse for Post- og Telegraphbude, ere Underofficerernes Lønningsvilkår de laveste, og jeg finder dog, at det Arbejde, en saadan Stabssergent udfører, maa kunne stilles lige saa højt som de

andres Arbejde. Det drejer sig dog ikke derom; thi naar en Mand blot gør sit Arbejde godt inden for sin Stilling, er et saadant Arbejde ogsaa sin Løn værd. Men hvad der særlig bør fremhæves, er den lange Tid, der skal hengaa, inden en Underofficer kan opnaa højeste Pension, idet han, som det ogsaa allerede er blevet nævnt, skal have tjent i 40 Aar. Hvis han nu ikke kommer ind, inden han er 22 Aar, kan han kun tjene i 38 Aar; men saa er det, at Hædersteqns-tillæget hjælper til med de to Aar. Efter min Mening vilde det være en Fordel, hvis man satte denne Grænse noget ned i Stedet for at ændre det, som her er antydet. Man kunde f. Eks. sætte Grænsen for den højeste Pension ned til 35 Aar, det vilde dog altid være et Fremskridt; man behøvede jo derfor ikke at tage saa mange med. Det er jo ikke ret mange, der opnaa den Stilling at blive Stabssergent, idet der, som bekendt, kun er en ved hvert Kompagni, og som Avancementsforholdene ere, vil der jo kunne hengaa mange Aar, inden man rykker op til en saadan Stilling. Nøjagtigt vil jeg ikke kunne opgøre Gennemsnitspensionen, men efter min Mening vilde den blive ca. 450 Kr. for Underofficerer, og det er dog kun en lille Pension. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Finansminister, om man ikke kunde gaa den Vej at ned sætte Grænsen saaledes, at man f. Eks. i Stedet for 40 Aar satte 35 Aar. — Der er flere andre Ting, som nok kunde fremdrages her under Behandlingen af dette Forslag, og jeg havde troet, at den meget ærede Krigsminister vilde være til Stede, da flere af de Spørgsmaal, som jeg havde tænkt mig at sætte i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, nærmest maa siges at vedrøre Krigsministeriet; men jeg er nu affaaeren fra at fremsætte dem, da Ministeren ikke er til Stede. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa disse Spørgsmaal i Djebliffet, men skal blot tillade mig at anbefale nærværende Lovforslag til den højtærede Finansministers Velvilje. Det er gaaet mig ligesom de sidste ærede Talere saaledes, at jeg ikke kan forstaa, hvorfra den højtærede Finansminister fik det store Procentantal. Hvis jeg ikke hørte fejl, vil det alt i alt blive en Forhøjelse af 26 Procent, som dette lille Lovforslag vilde medføre. Jeg har, som sagt, ikke haft tilstrækkeligt Materiale til at kunne udregne det; men jeg havde nærmest tænkt mig, at Forhøjelsen efter Lovforslaget vilde blive ca. 50,000 Kr. om Aaret. Det er dog muligt, at den højtærede Ministers Beregning er rigtig. Stønt jeg ikke har funnet tro, at man paa langt nær skulde